

Thứ Tư, 19-2-2025. Năm C
Wednesday, February-19-2025. Year C
Tuần 6 Thường Niên

St 8,6-13. 20-22

Genesis 8:6-13, 20-22

Nô-ê xây một bàn thờ kính Đức Chúa (St 8,20)

As the rain ceased and the waters receded, Noah and his family stepped out of the ark. It had been quite an ordeal. Of course, there were the forty days of rain, followed by nearly a full year in the ark with all those animals, but let's not forget the decades of preparation beforehand!

Throughout all those long years, God was close to Noah. He was there, helping him to be faithful as he built the ark. And maybe best of all, he brought Noah and his family into the safety of the ark when the floods came (Genesis 7:16).

So what was the first thing Noah did when he set foot on dry land? He built an altar and offered a sacrifice of thanksgiving to the Lord! You can imagine all the memories flooding Noah's mind as he looked up at the clear sky—memories of all the times the Lord had led and guided him, protected him, and shown his power in the face of fearsome circumstances. Naturally, gratitude welled up in his heart.

But that wasn't all. This first step out of the ark was a new beginning for Noah and his family. The altar and the sacrifice were not only thanksgiving for the past, but a rededication to the Lord for the years to come. As the Lord had been faithful in the past, Noah and his family could trust him in the future. Facing life after the flood, they knew they needed God's protection and direction just as much as before. And they knew they could trust that he would take care of them. So they dedicated themselves to the Lord.

Khi mưa tạnh và nước rút, Nô-ê và gia đình bước ra khỏi tàu. Quả là một thử thách. Tất nhiên, có bốn mươi ngày mưa, tiếp theo là gần một năm trong tàu với tất cả các loài động vật, nhưng chúng ta đừng quên hàng thập kỷ chuẩn bị trước đó!

Trong suốt những năm dài đó, Chúa luôn ở bên Nô-ê. Ngài ở đó, giúp ông trung thành khi ông đóng tàu. Và có lẽ điều tuyệt vời nhất là Ngài đã đưa Nô-ê và gia đình vào nơi an toàn trên tàu khi lũ lụt ập đến (St 7,16).

Vậy điều đầu tiên Nô-ê làm khi đặt chân lên đất liền là gì? Ông dựng một bàn thờ và dâng của lễ tạ ơn lên Chúa! Bạn có thể tưởng tượng ra tất cả những ký ức tràn ngập tâm trí Nô-ê khi ông ngược nhìn bầu trời trong xanh - những ký ức về tất cả những lần Chúa đã dẫn dắt và chỉ bảo ông, bảo vệ ông và thể hiện quyền năng của Ngài trước những hoàn cảnh đáng sợ. Tất nhiên, lòng biết ơn dâng trào trong lòng ông.

Nhưng đó không phải là tất cả. Bước đầu tiên ra khỏi tàu là một khởi đầu mới cho Nô-ê và gia đình ông. Bàn thờ và của lễ không chỉ là lời tạ ơn cho quá khứ mà còn là sự tái hiến dâng cho Chúa trong những năm sắp tới. Vì Chúa đã trung tín trong quá khứ, Nô-ê và gia đình ông có thể tin cậy Ngài trong tương lai. Đối mặt với cuộc sống sau trận hồng thủy, họ biết rằng họ cần sự bảo vệ và chỉ dẫn của Chúa nhiều như trước đây. Và họ biết rằng họ có thể tin rằng Ngài sẽ chăm sóc họ. Vì vậy, họ đã hiến dâng mình cho Chúa.

Bạn cũng có thể làm như vậy. Hãy tưởng tượng

You can do that, too. Imagine building an “altar” in your heart, a place where you can offer thanks to God and rededicate your life to him. You can praise God for his protection when you have been called to stand in the face of a storm. You can thank him for the strength he has given you to follow him over the years. And like Noah, you can dedicate yourself anew each day to the God who has been so faithful to you.

Each day is a new beginning. So take the time to offer this new day to the Lord and give thanks to him for his faithfulness!

“Lord, I come to you with thanks and praise today. I surrender my life once more to your loving protection!”

việc xây dựng một "bàn thờ" trong lòng bạn, một nơi mà bạn có thể tạ ơn Chúa và tái hiến dâng cuộc đời mình cho Ngài. Bạn có thể ngợi khen Chúa vì sự bảo vệ của Ngài khi bạn được kêu gọi đứng trước cơn bão tố. Bạn có thể cảm ơn Ngài vì sức mạnh mà Ngài đã ban cho bạn để theo Ngài trong suốt những năm qua. Và giống như Nô-ê, bạn có thể tái hiến dâng bản thân mình mỗi ngày cho Chúa, Đấng đã rất trung tín với bạn.

Mỗi ngày là một khởi đầu mới. Vì vậy, hãy dành thời gian để dâng ngày mới này cho Chúa và cảm tạ Ngài vì sự trung tín của Ngài!

Lạy Chúa, hôm nay con đến với Chúa với lòng biết ơn và ngợi khen. Con xin dâng hiến cuộc đời con một lần nữa cho sự che chở yêu thương của Chúa!

Mc 8, 22-26

Mark 8:22-26

Chúa Giêsu đặt tay lên mắt người mù lần thứ hai và anh thấy rõ ràng

Today’s Gospel passage tells the story of a healing that didn’t quite work at first. Jesus had to lay his hands on a blind man not once but twice before the man could see. Surely Jesus could have healed him fully the first time, but he didn’t. Why not? And why would Mark include this “two step” healing in his Gospel? Maybe to show us something new about who God is and the way he works with us.

God is compassionate. Jesus showed great gentleness in his interaction with this man. He “took the blind man by the hand and led him” away from the scrutiny of the crowds (Mark 8:23). He didn’t just heal him from a distance as he did with the centurion’s servant (Matthew 8:8-13). He came close. Close enough to touch his eyes, close enough to ask if he could see, and close enough to listen for

Đoạn Tin mừng hôm nay kể câu chuyện về một cuộc chữa lành lúc đầu không có kết quả. Chúa Giêsu đã phải đặt tay trên một người mù không chỉ một lần mà hai lần trước khi người đó có thể nhìn thấy. Chắc chắn Chúa Giêsu có thể đã chữa lành hoàn toàn cho anh ta trong lần đầu tiên, nhưng Ngài đã không làm. Tại sao không? Và tại sao Máccô lại đưa sự chữa lành “hai bước” này vào Tin mừng của mình? Có lẽ để cho chúng ta thấy điều gì đó mới mẻ về Thiên Chúa là ai và cách Ngài làm việc với chúng ta.

Thiên Chúa có lòng trắc ẩn. Chúa Giêsu tỏ ra rất dịu dàng khi tiếp xúc với người mù này. Ngài “cầm tay người mù và dẫn anh ta đi” khỏi sự soi mói của đám đông (Mc 8,23). Ngài không chỉ chữa bệnh từ xa như đã làm với người đầy tớ của viên sĩ quan (Mt 8,8-13). Ngài đến gần. Đủ gần để chạm vào mắt anh ấy, đủ gần để hỏi anh ấy có thể nhìn thấy không,

his reply. How consoling this human contact must have been! Isolated by his blindness, he must have longed to experience such connection.

God is persistent. Jesus surely knew that the man was only partially healed, but he asked anyway. He was looking to heal more than his physical blindness; he was concerned with his spiritual blindness as well. To his credit, the man responded honestly. It must have taken some courage to confess that people looked like trees. But had he simply thanked Jesus for the little bit he received and gone on his way, the man would have lived the rest of his life in physical and spiritual confusion. Jesus' insistent questioning gave the man the courage to seek more.

God is patient. Throughout his Gospel, Mark reveals Jesus as a tireless Teacher whose disciples continually misunderstand who he is. Many scholars believe that the blind man's progressive healing points to Jesus' patience in helping his disciples to see. Jesus kept working with them, he kept working with the blind man, and he will keep working with us.

The same Jesus who drew the blind man aside with compassion seeks to be close to us today. He will persistently touch us, heal us, and listen to our needs. He will patiently help us to believe, until we see him face-to-face.

"Jesus, please help me to see you more clearly today."

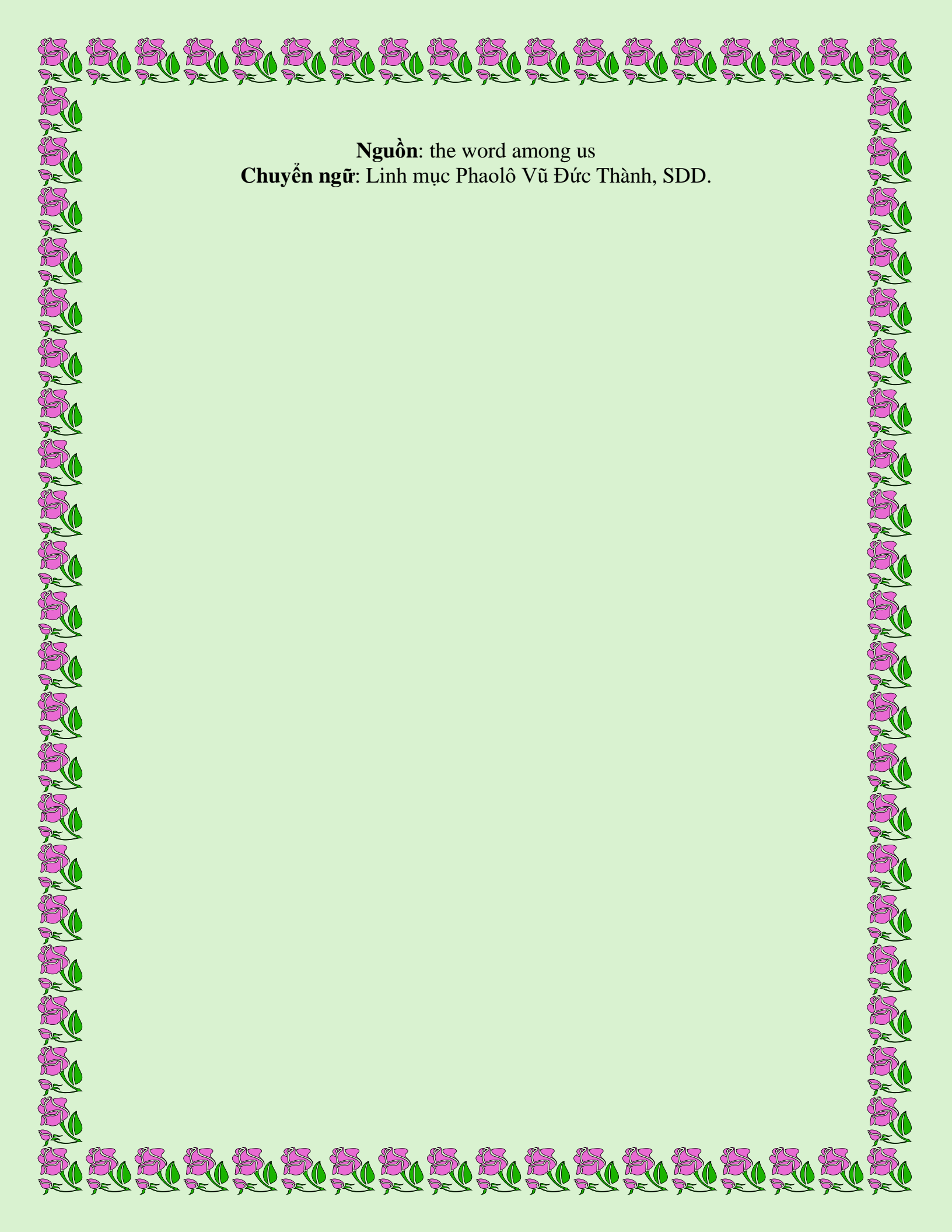
và đủ gần để lắng nghe câu trả lời của anh ấy. Sự tiếp xúc tính người này hẳn đã đem lại an ủi biết bao! Bị cô lập bởi sự mù quáng của mình, anh ta hẳn đã khao khát được trải nghiệm sự kết nối như vậy.

Thiên Chúa vẫn kiên trì. Chúa Giêsu chắc chắn biết rằng người mù chỉ được chữa lành một phần, nhưng dù sao thì Ngài vẫn hỏi. Ngài đang tìm cách chữa lành hơn sự mù lòa về thể lý của anh; Ngài cũng lo lắng về sự mù lòa tâm linh của anh. Trước sự tín nhiệm của Ngài, người mù đã thành thật đáp lại. Phải mất một chút can đảm để thú nhận rằng mọi người trông giống như những cái cây. Nhưng nếu anh ta chỉ đơn giản cảm ơn Chúa Giêsu vì chút ít anh ta nhận được và đi trên con đường của mình, người mù sẽ phải sống phần còn lại của cuộc đời mình trong sự bối rối về thể lý và tinh thần. Sự khẳng khái chất vấn của Chúa Giêsu đã cho người mù can đảm để tìm kiếm thêm.

Thiên Chúa vẫn kiên nhẫn. Xuyên suốt Tin mừng của mình, Máccô cho thấy Chúa Giêsu là một Người Thầy không mệt mỏi mà các môn đệ liên tục hiểu sai về Ngài. Nhiều học giả tin rằng sự chữa lành ngày càng tăng của người mù chỉ ra sự kiên nhẫn của Chúa Giêsu trong việc giúp các môn đệ của Ngài được nhìn thấy. Chúa Giêsu tiếp tục làm việc với họ, Ngài tiếp tục làm việc với người mù, và Ngài sẽ tiếp tục làm việc với chúng ta.

Cũng cùng Chúa Giêsu, Đấng đã kéo người mù sang một bên với lòng trắc ẩn và tìm cách gần gũi chúng ta ngày nay. Ngài sẽ kiên trì chạm vào chúng ta, chữa lành chúng ta và lắng nghe nhu cầu của chúng ta. Ngài sẽ kiên nhẫn giúp chúng ta tin tưởng, cho đến khi chúng ta gặp Ngài trực tiếp.

Chúa ơi, xin hãy giúp con nhìn thấy Chúa rõ ràng hơn ngày hôm nay.

Nguồn: the word among us
Chuyên ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.